

Enige onderscheidende kenmerken van de Islam

Enige onderscheidende kenmerken van de Islam
door Mirza Tahir Ahmad

Nederlandse vertaling van *Some distinctive features of Islam*
Eerste Nederlandse uitgave gepubliceerd in 2018

© Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland

Gepubliceerd door:
Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland
Mobarak Moskee
Oostduinlaan 79
2596 JJ Den Haag

Omslag door: Abdulhaq Compier en Baqa-Tun-Noor Mahboob

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, met inbegrip van fotokopieën, opnamen of enig gegevensbestand, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Uitgever.

Voor meer informatie kunt u terecht op de website:
www.islamnu.nl of www.alislam.org

ISBN: 978-90-819278-8-8

Enige onderscheidende kenmerken van de Islam

Mirza Tahir Ahmad

Hazrat Mirza Tahir Ahmad (1928 – 2003), Khalifatul-Masīḥ IVth
De vierde opvolger van de Beloofde Messias en Mahdi^{as}

Over de auteur

Hazrat Mirza Tahir Ahmad (1928-2003), moge Allah oneindige genade hebben met zijn ziel, een man van God, de welbespraakte stem van de eeuw, een groot redenaar, een groot geleerde met een fabelachtige intelligentie, een productief en veelzijdig schrijver, een scherpzinnig student van vergelijkende godsdienstwetenschappen, was geliefd en werd gevolgd door zijn meer dan 10 miljoen Ahmadi Moslim volgelingen over de gehele wereld als hun Imam, het geestelijke hoofd. Hij was de vierde opvolger van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (de Beloofde Messias en Mahdi^{as}) en werd tot dit ambt gekozen in 1982.

Na de afkondiging van de anti-Ahmadiyya Verordening van Generaal Zia-ul-Haq van 26 april 1984 moest hij zijn geliefde land, Pakistan, verlaten, en migreerde naar Engeland, waar hij Muslim Television Ahmadiyya International (MTA) opstartte, dat sindsdien haar programma's 24 uur per dag uitzendt naar de vier hoeken van de wereld.

Behalve een religieus leider, was hij een homeopathisch geneesheer van wereldfaam, een zeer begaafd dichter en een beoefenaar van sport. Hij genoot onderwijs in Qadian India, en later aan het Government College in Lahore, Pakistan. Na met lof te zijn gepromoveerd aan Jāmi‘ah Ahmadiyya, Rabwah, Pakistan, behaalde hij zijn Honours degree in het Arabisch aan de Punjab University te Lahore. Van 1955 tot 1957 studeerde hij aan de School of Oriental and African Studies van de Universiteit van Londen.

Hij bezat een goddelijk geïnspireerde en zeer diepe kennis van de Heilige Koran, die hij in het Urdu heeft vertaald. De Engelse vertaling van de Heilige Koran van Hazrat Maulawi Sher Ali^{ra} heeft hij gedeeltelijk herzien en voorzien van verklarende aantekeningen. Zijn Magnum opus is *“Revelation, Rationality, Knowledge and Truth”*.

Hoewel hij geen formele opleiding bezat in de filosofie en de wetenschap, bezat hij een filosofische inslag en hij behandelde de moeilijkste en meest diepzinnige theologisch-filosofische vragen met grote scherpzinnigheid en groot gemak, en zijn intellectuele benadering was altijd rationeel en wetenschappelijk. Voor een leek bezat hij een verbazingwekkend diepgaande kennis van de wetenschap, in het bijzonder de levenswetenschappen, die hem het meest boeiden. Hij bezat eveneens een grondige kennis van de menselijke psychologie. Hij was een analytisch denker met een grote intelligentie – een intellect fonkelend en schitterend, dat in staat was om met gemak de lastigste problemen op te lossen en daarbij de luisteraars en de lezers in betovering achter te laten.

Opmerkingen van de Uitgever

De Koranverzen zijn genummerd met inbegrip van het eerste vers van de *Sūrah*, ‘In naam van Allah ...’. Dit betekent dat de verzen in onze referenties een nummer hoger zijn dan in bepaalde uitgaven van de Koran, die dit eerste vers niet meetellen in de nummering. Vers 2:23 kan dus in sommige Korans genummerd zijn als 2:22.

De naam Mohammed^{sa}, de Heilige Profeet^{sa} van de Islam, wordt gevolgd door het teken ^{sa}, dat een afkorting is van de groet (ﷺ) *Ṣallallāhu ‘Alaihi Wasallam* (mogen vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn). De namen van andere profeten worden gevolgd door het symbool ^{as}, een afkorting voor (ﷺ/ﷺ) ‘*Alaihissalām/‘Alaihimu-ssalām* (vrede zij met hem). De actuele begroetingen zijn over het algemeen niet voluit genoemd, maar niettemin moeten zij worden beschouwd als voluit genoemd bij iedere vermelding. Het symbool ^{ra} wordt gebruikt voor de namen van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} en die van de Beloofde Messias^{as}. Het betekent (ﷺ/ﷺ) *Radī Allāhu ‘anhū/‘anhā/‘anhūm* (moge Allah verheugd zijn over hem/haar/hen). ^{rh} staat voor (ﷺ) *Rahimahullāhu Ta‘ālā Rahima-hullāhu Ta‘ala* (moge Allah’s zegeningen op hem zijn). ^{at} staat voor (ﷺ) *Ayyadahullāhu Ta‘ālā* (moge Allah, de Verhevene hem helpen).

Voorwoord

Temidden van de aanspraken van de verschillende godsdiensten en ideologieën op waarheid en menslievendheid is er in het publieke debat in Nederland weinig aandacht voor de kenmerken die de Islam onderscheidt op gebieden van gelijkheid, universaliteit en rechtvaardigheid – niet alleen voor de eigen volgelingen, maar ook voor de rest van de mensheid. In dit beknopte boek worden enkele van deze kenmerken helder uiteengezet door Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{rh}. Dit boek is de vertaling van zijn lezing aan de Universiteit van Canberra, Australië.

Als laatste wil ik mijn bijzondere dank uiten aan de leden die de totstandkoming van deze uitgave mogelijk hebben gemaakt: Adeel Siddiqie, Aleesha Siddiqie en Robina Joemmanbaks. Mijn bijzondere dank gaat ook uit aan Abdulhaq Compier en Baqa-Tun-Noor Mahboob voor het omslagwerk. Leden van de vertaal commissie hebben mij ook geholpen met hun waardevolle adviezen: Abdulhaq Compier, Abdul Hamid van der Velden, Usman Ahmed en Ataul-Latief Verhagen.

Mahmood Altaf
Secretaris Publicaties

Inhoudsopgave

Geen monopolie op de waarheid	3
Een universele religie	5
De realiteit tussen de verschillen en de tegenstrijdigheden van religies	7
Een eeuwige religie	9
Waarborging van de Heilige Koran	10
Een complete religie.....	12
Zakat versus rente	13
Richtlijnen in politieke zaken.....	15
Islamitische concept van rechtvaardigheid	18
Enkele andere onderscheidende kenmerken	22
Een religie van vrede	26
De Ahmadiyya Beweging.....	27
Referenties.....	30

Enige onderscheidende kenmerken van de Islam

Mirza Tahir Ahmad

Na de gebruikelijke recitatie en na de recitatie van *Sūrah Al-Fātiḥa* (het openingshoofdstuk van de Heilige Koran) begon het hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap als volgt:

Geen monopolie op de waarheid

Tijdens het bespreken van het onderwerp van de onderscheidende kenmerken van de Islam, is het meest vooraanstaande en het aantrekkelijkste kenmerk die een persoon raakt de bijzondere aanspraak van de Islam dat het geheel ontkent om een monopolie te bezitten op de waarheid en dat er geen andere ware religies zijn. Noch maakt het aanspraak dat de Arabieren de enige ontvangers zijn van God's liefde. Islam is de enige religie die het idee in zijn geheel verwerpt dat er op de waarheid een monopolie rust van slechts één enkele religie, ras of volk; in plaats hiervan verklaart het dat de goddelijke begeleiding een algemene gunst is voor de gehele mensheid van alle tijden. De Heilige Koran vertelt ons dat er geen enkele ras noch volk is die niet gezegend is met de gunst van goddelijke begeleiding en dat er geen enkele gebied op aarde is noch een groep mensen, die geen profeten of boodschappers van God hebben ontvangen.¹

In tegenstelling tot de wereldwijde islamitische opvatting van de manifestatie van Allah's gunst op alle mensen van de aarde, zijn wij verbaasd door het feit dat er geen enkel Boek of enig ander religie bevestigt of zelfs een vermelding maakt van de mogelijkheid dat andere mensen en naties, licht en begeleiding hebben ontvangen van Allah gedurende welk tijdperk dan ook. In feite wordt de waarheid en geldigheid van de lokale of regionale religie vaak zeer sterk

benadrukt en de waarheid van andere religies wordt totaal genegeerd. Alsof de zon van de waarheid alleen is opgekomen op de beperkte horizon van sommige mensen met uitsluiting van de rest van de wereld, in andere woorden, zij zijn verbannen en veroordeelt tot eeuwige duisternis. De Bijbel bijvoorbeeld presenteert alleen de God van Israël en zegt herhaaldelijk:

Geloofst gij de HEERE, de God Israëls.²

Zelfs met betrekking tot het verleden bevestigt het niet de waarheid van de religieuze openbaringen die andere landen en andere mensen hebben ontvangen. Aldus is het geloof van de Joden dat alle Israëlische profeten gestuurd waren naar de stammen van Israël, totaal in overeenstemming met de boodschap van de Bijbel. Jezus^{as} had ook verklaard dat zijn komst bedoeld was voor de begeleiding van slechts de Hebreeuwse stammen en hij zei: “Ik ben alleen gekomen voor de verloren schapen van het huis van Israël.”³ Hij waarschuwde zijn metgezellen in de woorden: “Het is niet goed het brood dat voor kinderen bestemd is aan de honden te voeren”.⁴

Op dezelfde manier worden in de boeken van de Hindoe religie alleen zij toegesproken die tot een hogere geboorte behoren. Er staat vermeld dat: “Als iemand van de basisgeboorte per ongeluk iets hoort van de tekst uit de Veda, de Koning zijn oren moet verzegelen met gesmolten wax en lood. En als hij een deel uit het geschrift leest dan moet zijn tong worden afgehakt en als hij slaagt in het lezen van de Veda dan moet zijn lichaam in stukken worden gehakt.”⁵

Zelfs als wij zulke drastische bevelen negeren en een minder strenge uitleg kiezen zal het feit nog steeds blijven dat de heilige boeken van verschillende religies niet, ook niet impliciet, verwijzen naar de waarheid van de religies van andere landen en mensen. De basisvraag die hier nu ontstaat is, dat indien al deze religies waar zijn, wat was dan de wijsheid om het concept van God te presenteren in zulke gelimiteerde en beperkte termen? De Heilige Koran verschaft graag een oplossing voor deze moeilijke situatie. Het zegt dat zelfs voor de openbaring van de Heilige Koran en de komst van de Heilige Profeet Mohammed^{sa}, goddelijke boodschappers inderdaad gestuurd zijn naar iedere natie en naar iedere deel van de aardbol, maar hun gebied was regionaal en hun taak was tijdelijk. Dit komt omdat de menselijke beschaving nog niet het niveau van ontwikkeling had bereikt waarbij de benoeming van een universele boodschapper, een drager van een universele boodschap, mogelijk was.

Een universele religie

De allereerste bladzijde van de Heilige Koran verheerlijkt de Heer Die de Verzorger is van alle werelden en de laatste passages sporen ons aan om te bidden tot de Heer van de mensheid. Aldus, zowel de eerste en de laatste woorden van de Heilige Koran presenteren het concept van een volledig universum en niet slechts dat van een God van de Arabieren of van de Moslims. Ongetwijfeld heeft niemand vóór de Heilige Profeet^{sa} van de Islam de gehele mensheid uitgenodigd en geen enkel boek heeft voor de Heilige Koran de gehele wereld toegesproken. De eerste aanspraak hierop werd gemaakt door de Heilige Profeet^{sa} van de Islam in de volgende woorden:

En Wij hebben u slechts gezonden als een bringer van blijde tijdingen en een waarschuwer voor het gehele mensdom; maar de meeste mensen begrijpen het niet.⁶

En vervolgens:

Zeg: 'O mensheid, ik ben een boodschapper tot u allen.'⁷

En wanneer de Heilige Koran zichzelf als *gids voor alle werelden*⁸ noemt, verklaart het zichzelf als de begeleiding waaraan de ware ontwikkeling en vooruitgang van de mensheid is verbonden.

De Heilige Koran is herhaaldelijk de Bevestiger genoemd van andere Boeken en Moslims worden onderricht om precies op dezelfde manier te geloven in alle profeten^{as} zoals zij geloven in hun eigen Profeet^{sa}. In ons geloof is het verboden om onderscheid te maken tussen één van hen, laat staan het geloven in sommigen en het ontkennen van anderen. De Heilige Koran zegt:

(Wij) allen geloven in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken en Zijn boodschappers.⁹

Het is nuttig om te analyseren of universaliteit wel of niet een geliefd aspect is en waarom de Islam er een groot nadruk op legt. Sinds de Islam zijn boodschap van eenheid van de mensheid heeft gebracht, is de vooruitgang richting de eenheid versneld op ieder terrein. Een voorbeeld van deze ontwikkeling in onze tijd is de oprichting van verschillende internationale organisaties en federaties. Ongetwijfeld zijn dit mijlpalen in de lange en omslachtige reis richting de eenheid

van alle mensen. Dus, de behoefte die de ontwikkelde en de beschaafde mens van vandaag voelt, is al 1400 jaar geleden vervuld door de komst van de boodschap van de Islam. Vandaag heeft natuurlijk de snelle ontwikkeling van reizen en communicatie een nieuwe drijfkracht gegeven aan de opmars richting de eenheid tussen de mensen en naties.

De realiteit van de verschillen en de tegenstrijdigheden van religies

De vraag ontstaat: als alle religies in feiten opgericht zijn door de boodschappers^{as} van God, waarom zijn er dan verschillen in hun leerstellingen? Kan dezelfde God verschillende leerstellingen voorschrijven?

Deze vraag is enkel beantwoord door de Islam en daarmee is ook dit een onderscheidend kenmerk van deze religie. Islam stelt dat er twee basisoorzaken zijn voor de verschillen tussen religies. Ten eerste, de verschillende omstandigheden vereisten verschillende geboden en regels. De Alwetende en Alwijze God gaf begeleiding aan verschillende tijden, gebieden en mensen in overeenstemming met hun behoeften. Ten tweede, de boodschap van verschillende geloven vervaagde en zijn aangetast onder invloed van de veranderende tijden; zij bleven niet behouden in hun oorspronkelijke vorm. In sommige gevallen hebben volgelingen zelf nieuwigheden en veranderingen aangebracht conform de veranderende behoeften. Het originele geopenbaarde Boek bleef continu veranderen voor dit doel. Vanzelfsprekend hebben zulke vervalsingen van de goddelijke boodschap er uiteindelijk toe geleid dat er nieuwe begeleiding werd

voorgescreven vanuit de Originele Bron. Zoals God zegt in de Heilige Koran:

Zij rukken de woorden uit hun verband en hebben een deel van hetgeen hun was vermaand, vergeten.¹⁰

Als wij de geschiedenis van de verschillen tussen de verschillende geloven onderzoeken in het licht van de principes die door de Heilige Koran uiteen zijn gezet, komen wij erachter dat de verschillen schijnen te verminderen des te dichter wij de bron naderen. Bijvoorbeeld, als wij de vergelijking tussen het Christendom en de Islam beperken tot het leven van Jezus^{as} en de vier Evangelies in de Bijbel, blijken er slechts weinig verschillen te zijn tussen de basis leerstellingen van de Bijbel en die van de Heilige Koran. Maar als wij verder in de toekomst reizen wordt de kloof tussen deze verschillen steeds groter en groter totdat deze totaal onoverbrugbaar is – en dit komt door de menselijke inmenging om hetgeen te veranderen wat oorspronkelijk geopenbaard was. De geschiedenis van andere geloven onthult dezelfde basis realiteit en we vinden een sterke bevestiging van de visie van de Koran, dat de veranderingen en de herzieningen van de goddelijke boodschap die aangebracht zijn door de mens, altijd leiden van monotheïsme naar polytheïsme, van realiteit naar fictie en van menselijkheid naar de verafgoeding van mensen.

De Heilige Koran vertelt ons dat de meest betrouwbare weg om een ware religie te onderscheiden, ondanks de latere inmenging, het onderzoeken van haar oorsprong is. Als de oorsprong, de leerstelling van de eenheid van God onthult, aanbidding van niemand anders

behalve de Éne God én een ware en oprechte sympathie voor alle mensen voorschrijft, dan moet deze religie ondanks de latere veranderingen aanvaardt worden als waarachtig. De stichters van de religies die voldoen aan deze criteria zijn inderdaad godvrezende en vrome personen en waarachtige boodschappers, aangesteld door God. Wij moeten geen onderscheid maken tussen hen en moeten volledig geloven in hun waarachtigheid. Zij bezitten sommige fundamentele kenmerken die gemeenschappelijk zijn tussen hen allen, ongeacht het verschil in tijd en plaats. De Heilige Koran zet dit als volgt uiteen:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ حَقَّاءَ وَيُؤْتُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ۝

Hun (de Mensen van het Boek) werd slechts bevolen Allah te dienen, oprecht zijnde in gehoorzaamheid aan Hem en rechtschapen zijnde, en het gebed te houden en de Zakat te betalen. Dat is de godsdienst van de mensen van het rechte pad.¹¹

Een eeuwige religie

Een andere onderscheidende kenmerk van de Islam is dat het niet alleen verklaart dat het een universeel karakter heeft, maar er tevens aanspraak op maakt om voor eeuwig te zijn en vervolgens voldoet het aan de voorwaarden van zo'n aanspraak. Bijvoorbeeld: een boodschap kan alleen eeuwig zijn als het compleet en perfect is op iedere vlak en ook de eeuwigheid garandeert van haar eigen inhoud. In andere woorden moet het geopenbaarde Boek goddelijke garantie bevatten tegen menselijke inmenging en vervalsing. Voor zover het

de leerstellingen van de Heilige Koran betreft, verklaart de Almachtige Zelf daarin:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا

Op deze dag heb ik uw godsdienst voor u vervolmaakt en Mijn gunst aan u voltooid en de Islam voor u als godsdienst gekozen.¹²

Waarborging van de Heilige Koran

Zoals ik reeds heb verteld, is het niet voldoende voor een eeuwige leer om slechts compleet en perfect te zijn, maar er moet ook een garantie bestaan dat de leer in de oorspronkelijke vorm tot in de eeuwigheid bewaard blijft. De Heilige Koran voldoet volledig aan deze fundamentele voorwaarde. En Hij Die de Heilige Koran heeft gezonden heeft dit in de meest duidelijke termen beloofd:

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٥٠﴾

Voorwaar, Wij Zelf hebben deze vermaning nedergezonden en Wij zullen voorzeker haar Bewaker zijn.¹³

Met andere woorden, God Zelf zal het bewaren en zal nooit toestaan dat er een inmenging plaats vindt. Een methode van de waarborging van de tekst, in overeenstemming met de goddelijke wil is, dat er altijd honderdduizenden mensen in iedere tijd zijn geweest die de volledige tekst van de Heilige Koran uit het hoofd hebben geleerd en deze praktijk doet zich tot op de dag van vandaag voor. En de principiële maatregel voor de waarborging van de inhoud en de essentie van de Boodschap vond plaats door de goddelijke aanstelling

van begeleiders, hervormers en herstellende in de latere dagen. Zij waren aangesteld als spirituele leiders door de Almachtige Zelf en onder de goddelijke begeleiding hebben zij verschillen en geschillen opgelost onder de volgelingen van de Islam. Zodoende hebben zij de ware geest van de Heilige Koran veilig gesteld.

Uiteraard ontstaat hier de vraag of de aanspraak van de Koran over zijn waarborging ook ondersteund wordt door betrouwbare bewijsstukken. Een aanwijzing voor het antwoord op deze vraag ligt in het feit dat er een groot aantal niet-Moslim onderzoekers zijn, die ondanks hun pogingen, totaal gefaald hebben om aan te tonen dat de tekst van de Heilige Koran zelfs in het minste of geringste is aangepast na het overlijden van de Heilige Profeet^{sa} van de Islam. In feite zijn er vele niet-Moslim onderzoekers die na hun uitvoerige onderzoeken zich gedwongen hebben gevoeld om openlijk te erkennen dat de Heilige Koran inderdaad bewaard is gebleven in zijn oorspronkelijke vorm. Sir Willium Muir zegt in zijn werk *The Life of Muhammad*, bijvoorbeeld:

Er is overigens alle zekerheid, intern en extern, dat wij de tekst bezitten die Mohammed zelf verspreidde en gebruikte.¹⁴

Wij kunnen, op de sterkste onderscheiding, bevestigen dat iedere vers in de Koran de echte en onveranderde compositie van Mohammed zelf is.¹⁵

Noldeke zegt:

Er kunnen zeer kleine schrijffouten zijn geweest, maar de Koran van Uthman bevat niets dan de echte elementen, hoewel soms in een erg vreemde volgorde. De inspanningen van Europese geleerden om het bestaan te bewijzen van latere interpolaties in de Koran zijn mislukt.¹⁶

Een complete religie

Islam's onderscheidende en unieke aanspraak dat de leerstellingen van de Heilige Koran compleet, perfect en volledig in staat zijn om de gehele mensheid voor alle tijden te begeleiden, wordt ook volledig ondersteund door logica. Het is niet mogelijk om dit onderwerp in dit korte tijd uitvoerig te behandelen en daarom moet ik mij beperken tot een korte verwijzing naar enkele principiële richtlijnen en illustratieve voorbeelden. Ten eerste, moeten wij inzien hoe de Islam erin slaagt om te voldoen aan de eisen van de veranderende tijden, zodoende voorkomt het dat zijn leer veranderd moet worden. Het is inderdaad fascinerend om de richtlijnen van de Islam hierover te bestuderen. Ik zal nu hieruit slechts een eenvoudig voorbeeld aan u presenteren:

- ❖ Islam spreekt zich alleen uit over fundamentele principes en weerhoudt zich van het uiteenzetten van zulk een uitleg, die een verandering behoeft om te voldoen aan de veranderende tijden en situaties.
- ❖ Islam houdt volledig rekening met de intellectuele, sociale en politieke evolutie van de mens. Zijn leer houdt rekening met alle mogelijke situaties. Het erkent niet alleen het feit dat er continue verandering plaats vindt in naties, maar het erkent ook de realiteit dat niet alle mensen gelijk zijn in hun eigen

ontwikkeling in een specifieke tijd. Bijvoorbeeld, het is mogelijk dat een deel van de aarde bewoond wordt door mensen van uit het stenen tijdperk en dat sommige groepen en stammen nog steeds duizend jaar achterlopen op hun ontwikkeling, terwijl wij ons allemaal in dezelfde tijd bevinden. Hun intellectuele, sociale en politieke toestand kan behoren tot een tijd van ver in het verleden. Ik denk dat wij allen ermee instemmen dat het een toppunt van dwaasheid is om moderne politieke ideologieën op te leggen aan de oorspronkelijke bewoners van Australië of de pygmeëen van Congo.

- ❖ Islam is een religie die overeenkomt met de menselijke natuur en voldoet aan de menselijke eisen. Er is geen verandering nodig in zijn leerstellingen tenzij er ook een fundamentele verandering plaats vindt in de menselijke natuur; een denkbeeld dat wij meteen kunnen verwerpen.

Dit zijn enkele facetten van de principes van de islamitische leerstellingen. Ik zal dit nu verder kort toelichten zodat mijn betoog volledig begrepen kan worden.

Zakat versus rente

Islam veroordeelt de institutie van rente in alle vormen en spoort de totale afschaffing hiervan sterk aan. De drijfkracht die de Islam voorstelt in plaats van rente, om het economische wiel draaiende te houden, wordt *zakat* genoemd.

Uiteraard kan ik dit onderwerp niet uitvoerig bespreken in de beschikbare tijd en zal daarom slechts enkele woorden met u delen

over de methodologie die door de Heilige Koran is gebruikt om zo de essentie van zijn leerstellingen te presenteren op dit belangrijke gebied.

Zakat is een systeem om belasting te heffen op het kapitaal van de rijken. Naast het nakomen van de behoeften van de staat beoogt deze belasting het nakomen van de behoeften van armen. In andere woorden verzorgt dit systeem niet alleen de behoeften voor het regeringsapparaat, maar het garandeert ook om de behoeften van het sociale welzijn na te komen. Het enige dat wordt gedaan is het uiteenzetten van een basisprincipe, waarna de rest wordt overgelaten aan hen die kennis en verstand hebben om de details uit te werken in overeenstemming met de heersende omstandigheden in een specifiek gebied, in een specifieke tijd.

De Heilige Koran zegt dat in de rijkdom van hen die meer bezitten dan hun basisbehoeften ook een deel voor hen is, die niet beschikken over hun basisbehoeften en in hun gebied als armen worden gezien. Dit maakt duidelijk dat het het recht is van eenieder persoon dat hij wordt voorzien van bepaalde basisbehoeften van het leven in iedere land en maatschappij. Zij die hiervoor verantwoordelijk zijn gesteld, zijn zij die meer bezitten dan hun basisbehoeften. Het wordt overgelaten aan de staat om te beslissen wat de manier van aanpak is, namelijk dat het systeem eerlijk en rechtvaardig is en tevens voldoende en adequaat voldoet aan dit basisdoel.

Richtlijnen in politieke zaken

Een ander belangrijke internationaal vraagstuk waarmee wij vandaag de dag geconfronteerd worden is het definiëren van de vorm van regering voor een gebied of een land. Ook op dit gebied zijn de principiële richtlijnen van de Islam zo pertinent, zwaarwegend en elastisch dat hun waarheid en uitvoerbaarheid vanzelfsprekend is. Niemand kan ontkennen dat een specifieke regeringsvorm al dan niet geschikt kan zijn wanneer het wordt toegepast volgens de vereiste omstandigheden. Het is waanzin om te denken dat een specifieke politieke systeem kan voldoen aan de behoeften van alle volken in alle tijden.

Dit is de reden waarom de Islam niet een specifieke regering voorschrijft. Het voorschrijft noch een democratische, noch een socialistische vorm, noch stelt het een monarchie of een dictatorschap voor. In plaats van het uiteenzetten van de manieren van het vestigen van een regering, schrijft de Islam de principes voor hoe politieke en regeringszaken behandeld moeten worden. Het onderricht de voorwaarde dat, ongeacht de vorm van de regering, de verantwoordelijkheid van een regering is om altijd haar verantwoordelijkheden met rechtvaardigheid, eerlijkheid en met sympathie uit te voeren en om altijd de fundamentele mensenrechten te handhaven. Aldus, in plaats van het benadrukken van het eerste segment van de gangbare aanvaarde definitie van democratie, oftewel; regering *door de mensen*, benadrukt de Islam dat, wat ook de vorm van de regering is, het onder alle omstandigheden *voor de mensen* moet zijn. Zodat wanneer democratie wordt genoemd naast andere vormen van regering, de

ware nadruk wordt gelegd op gelijkheid. Het benadrukt dat het geen holle democratie moet zijn, maar dat zij die de regeerders kiezen bekwame mensen zijn en gemotiveerd worden met alle oprechtheid, om alleen hen te kiezen die werkelijk geschikt en capabel zijn voor de taak. Dit is de voorwaarde van de Heilige Koran voor de verkiezing van iedere functie:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٠﴾

Voorwaar, Allah gebiedt u het u toevertrouwde over te geven aan hen die er recht op hebben, en dat, wanneer gij tussen mensen richt, gij rechtvaardig handelt. Waarlijk, voortreffelijk is dat waarmee Allah u maant! Allah is Alhorend, Alziend.¹⁷

Welke regering ook als resultaat hiervan tot stand komt, het is haar taak om te reageren met rechtvaardigheid en zonder discriminatie van ras, kleur en geloof.

Nu zal ik kort de regels samenvatten die voortvloeien uit de fundamentele door de Heilige Koran zijn gegeven voor welke vorm van regering dan ook:

- ❖ Een regering is verplicht om de eer, het leven en het eigendom te beschermen van haar volk.¹⁸
- ❖ Een heerser moet altijd handelen met rechtvaardigheid richting individuen en mensen.¹⁹
- ❖ Binnenlandse zaken moeten door middel van wederzijds overleg plaats vinden.²⁰

- ❖ Regering moet maatregelen treffen om de mensen van basisbehoeften te voorzien: oftewel, het voorzien van voedsel, kleding en onderdak.²¹
- ❖ Mensen moeten voorzien worden van een vredig en een veilig omgeving en hun leven, eigendom en eer moeten beschermd zijn.²²
- ❖ Het economische systeem moet eerlijk en geordend zijn.²³
- ❖ Zorgstelsel moet georganiseerd worden.²⁴
- ❖ Er moet totale religieuze vrijheid zijn.²⁵
- ❖ De bevolking van een veroverd land moet eerlijk behandeld worden.²⁶
- ❖ Oorlogsgevangenen moeten met compassie behandeld worden.²⁷
- ❖ Afspraken en overeenkomsten moeten geëerd worden.²⁸
- ❖ Oneerlijke voorwaarden mogen niet afgedwongen worden op de zwakkeren.²⁹
- ❖ Moslimonderdanen worden onderricht om de regering in gezag te gehoorzamen. De enige uitzondering op deze regel is wanneer de regering openlijk en vijandelijk de religieuze plichten en taken verhindert.³⁰
- ❖ Als er verschillen ontstaan met de heerser dan moeten deze opgelost worden in het licht van de principes uiteengezet door de Heilige Koran en de Heilige Profeet^{sa}. In geen enkel geval mag men beïnvloed worden door zelfzuchtige motieven.³¹
- ❖ Mensen worden aangespoord om de autoriteiten te ondersteunen met projecten die het algemene welzijn en de welvaart bevorderen. Het is verboden om zogeheten non-coöperatieve bewegingen op te richten.³²

- ❖ Op dezelfde wijze wordt de regering geacht om te assisteren in liefdadigheidsacties, hetzij individueel of collectief en hoort dit niet te verhinderen.
- ❖ Een machtig land wordt verboden om in welke vorm dan ook agressie te tonen tegen een ander land. Het gebruik van wapens is alleen ter zelfverdediging toegestaan.³³

Islamitische concept van rechtvaardigheid

Ik zal nu enkele belangrijke voorbeelden citeren van islamitische principes die wellicht grote aandacht verdienen in de wereld van vandaag. Het eerste betreft de islamitische leer met betrekking tot eerlijkheid en rechtvaardigheid. Andere religies geven geen uitvoerige richtlijnen over de uitvoering van rechtvaardigheid en gelijkheid. Indien zij wel een vermelding hiervan maken wordt dit in zulke termen gedaan die vandaag de dag niet meer uitvoerbaar zijn. In feite druisen sommigen delen van deze richtlijnen in tegen het intellect en verstand van onze tijd. Men kan niet anders, dan tot de conclusie komen dat deze leerstellingen corrupt zijn of slechts bestemd zijn voor een beperkt gebied en tijd. Het jodendom presenteert God alleen als de God van Israël met uitsluiting van iedereen. Het is dan ook niet vreemd dat het daarom de fundamentele vraag van mensenrechten niet eens behandelt.

Het Hindoeïsme lijkt niet alleen onderdrukkend tegen de niet-Hindoe maar ook tegen de Hindoe van een lagere orde. Hierdoor wordt de genade van God nog verder beperkt tot een kleine groep van het mensenras. Het Hindoeïsme schrijft voor:

Als een Brahmaan niet in staat is om een lening terug te betalen aan een lagere klasse, heeft de andere niet het recht om dit terug te eisen. Maar als een lagere klasse niet in staat is om een lening terug te betalen aan een Brahmaan, moet hij werken als een arbeider voor de Brahmaans totdat hij het volledige bedrag terug betaald heeft.³⁴

Wederom slagen wij er niet in om in het jodendom een concept aan te treffen van rechtvaardigheid jegens de vijand. Er staat geschreven:

En wanneer de HEERE, uw God, hen aan u overgegeven heeft en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn.³⁵

Ik zal nu als vergelijking enkele voorbeelden citeren van de islamitische leerstellingen over hetzelfde onderwerp. De Heilige Koran schrijft voor, en ik citeer:

- ❖ En wanneer u beslist tussen mensen, doe dit dan met eerlijkheid en rechtvaardigheid.³⁶
- ❖ Weest voorstanders der rechtvaardigheid, getuigen voor Allah, zelfs al was het tegen uzelf, of ouders en verwanten.³⁷
- ❖ En laat de vijandschap van een volk u niet aansporen, om onrechtvaardig te handelen. Weest rechtvaardig, dat is dichter bij de vroomheid.³⁸
- ❖ En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen, die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief.³⁹
- ❖ En als zij tot vrede neigen, neigt u er dan ook toe.⁴⁰

Een ander voorbeeld die ik graag wil citeren uit de eeuwigdurende leerstellingen van de Islam, betreft wraak en vergiffenis. Wanneer wij de leerstellingen van de Islam op dit gebied vergelijken met dat van andere religies, worden wij getroffen door de oneerlijkheid van het Oude Testament:

Maar als er wel dodelijk letsel is, moet u geven leven voor leven, oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet.⁴¹

Ongetwijfeld zal zo'n nadruk op wraak niet alleen iemand verbazen maar ook gevoelens van verdriet in het hart doen ontstaan. Het is niet mijn bedoeling met het citeren van dit voorbeeld om een andere religie aan te vallen, maar om aan te tonen dat wanneer deze in het licht van de principes van de Koran worden gezien, zulke drastische maatregelen soms zelfs gerechtvaardigd zijn. De Heilige Koran helpt dus in het begrijpen van de leerstellingen van andere religies die met elkaar in conflict zijn, met een geest van sympathie en begrip. En ook dit is een onderscheidend kenmerk van de Islam. Volgens de Heilige Koran is de oorsprong van het uitvoeren van volledige wraak slechts bestemd voor de specifieke behoefte van een specifieke tijd. Dit was noodzakelijk voor de Israëlieten om zo in staat te worden gesteld om op te komen voor hun rechten nadat zij slachtoffer waren geweest van slavernij voor een zeer lange periode. Als gevolg hiervan waren zij laf geworden en ontwikkelden een diep gevoel van minderwaardigheid. In zo'n toestand zal een leer van vergeving de Israëlieten alleen maar verder dieper laten zinken in hun ellende en had hun niet het zelfvertrouwen en de moed gegeven om de boeien van slavernij te doorbreken. Deze leer was daarom gerechtvaardigd en juist in de daarvoor heersende situatie en werd gegeven door de Alwijze God.

Aan de andere kant zien wij in het Nieuwe Testament, in tegenstelling tot het Oude Testament, dat vergeving zo sterk wordt benadrukt dat het de Israëlieten totaal ontnemt van het recht van vergelding. De ware reden hiervoor was dat door het praktiseren van de vorige leer over een lange periode de Israëlieten hard en meedogenloos waren geworden. Dit kon alleen verholpen worden door hen voor een specifieke periode het recht van vergelding te ontnemen. Daarom heeft Jezus hun onderwezen:

U hebt gehoord dat er gezegd is: oog voor oog en tand voor tand. Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem de andere toe. En als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed.⁴²

Islam beschouwt deze tegengestelde leerstellingen als aanvullend elk geschikt volgens de condities en situatie heersend in die tijd, maar geen van beiden zijn in staat om er aanspraak op te maken universeel en voor eeuwig te zijn. Dit spreekt voor zich, aangezien de mens nog steeds een eerdere fase van ontwikkeling aan het doorlopen was en nog niet één gemeenschap geworden was, aan wie een wet gegeven kon worden die definitief en universeel zou zijn. Wij geloven dat Islam die laatste wet is en dusdanig een leer voorschrijft vrij van invloeden van gebied en tijd. Dit wordt perfect geïllustreerd door de leer die onder discussie is. De Heilige Koran zegt:

Doch de vergelding van het kwade is het daaraan gelijke; maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij Allah. Voorzeker, Hij houdt niet van de onrechtvaardigen.⁴³

Islam combineert de beste aspecten van beide vroegere leringen; met de cruciale toevoeging dat vergeving benadrukt wordt indien dit resulteert in de verbetering en de hervorming van de overtreder, wat ook het uiteindelijke doel is. Indien dit niet het geval is, dan wordt straffen noodzakelijk geacht, echter zonder de grens te overschrijden van hetgeen dat overtreden is. Ongetwijfeld is deze richtlijn in volledige overeenstemming met de menselijke natuur en is vandaag de dag net zo uitvoerbaar zoals toen het geopenbaard was, veertien eeuwen geleden.

Enkele andere onderscheidende kenmerken

Het onderwerp van de onderscheidende kenmerken van de Islam is heel breed. Ik heb slechts enkele aspecten kunnen tonen die ik voor deze presentatie had gekozen. De tijd staat mij niet meer toe dan slechts een korte verwijzing te maken naar enkele andere aspecten, die ik niet wens over te slaan:

- ❖ Islam verklaart dat God de Schepper is van het universum en presenteert Zijn Eenheid in volledig simpele termen; begrijpelijk en aantrekkelijk voor zowel een boer als een intellectueel. Islam noemt God een Perfecte Wezen; de Bron van alle voortreffelijkheden en vrij van alle onvolmaakt-heden. Hij is een levende God Die Zich overal manifesteert en Die Zijn schepping liefheeft en luistert naar hun smekingen. Hij communiceert met de mensheid zoals Hij dat vroeger deed en Hij heeft niet de wegen afgesloten die direct naar Hem leiden.
- ❖ Islam verklaart dat er geen tegenstrijd is tussen het woord van God en Zijn daad. Het bevrijdt ons van de traditionele

wedijver tussen wetenschap en religie. Het verweist niet van ons om te geloven in iets dat buiten de natuurwet om is vastgesteld door Hem. Het spoort aan om te verdiepen in de natuur en om ervan te profiteren, want alles is geschapen voor het welzijn van de mensheid.

- ❖ Islam maakt geen overbodige aanspraken noch dwingt het ons om te geloven in iets wat wij niet kunnen begrijpen. Het ondersteunt zijn leerstellingen met rede en uitleg; het stelt ons intellect gerust en ook tot in de diepte van onze ziel.
- ❖ Islam is niet gebaseerd op mythen of folklore. Het nodigt iedereen uit om zelf te experimenteren en verklaart dat de waarheid altijd verifieerbaar is.
- ❖ Het geopenbaarde Boek van de Islam is uniek en onderscheidt zich van alle andere geloven. Ondanks de collectieve pogingen van de tegenstanders door de eeuwen heen, hebben zij niet eens een klein gedeelte van dit wonderbaarlijke Boek kunnen evenaren. Zijn kwaliteit ligt niet alleen in zijn unieke literaire voortreffelijkheid, maar ook in de eenvoud en diepgang van zijn leerstellingen. De Heilige Koran verklaart dat het de beste leer is – een aanspraak dat door geen andere geopenbaarde boek is gemaakt.
- ❖ De Heilige Koran verklaart dat het de beste kenmerken van vroegere geschriften combineert en dat alle eeuwigdurende en uitvoerige leerstellingen in zijn leer zijn verzameld. De Heilige Koran zegt:

Waarin alle geschriften verzameld zijn.⁴⁴

Voorzeker, dit is in vroegere geschriften vermeld, De geschriften van Abraham en Mozes.⁴⁵

- ❖ Een onderscheidend kenmerk van de Islam is dat zijn geopenbaarde Boek in een levende taal is. Is het niet verrassend dat de talen van alle andere geopenbaarde Boeken verloren zijn gegaan of niet meer gebruikt worden? Een levend Boek moest in een levend en in een eeuwigdurende taal zijn.
- ❖ Nog een onderscheiding van de Islam is dat zijn Profeet^{sa} door ieder denkbare fase van het menselijke leven ging. Beginnend van een jeugd in armoede en als weeskind, eindigend als de onbetwistbare heerser van zijn volk. Zijn leven is gedocumenteerd tot in de meest minutieuze details en weerspiegelt een ongeëvenaard geloof in God en constante offers in Zijn weg. Hij had een veelbewogen leven vol actie. Hij heeft een perfect voorbeeld achtergelaten voor iedere facet van het menselijk leven. Dit moest ook gebeuren aangezien hij de levende interpretatie was van de Heilige Koran. Door zijn persoonlijke voorbeeld verlichtte hij de weg voor de mensheid van alle komende tijden – een rol die niet adequaat is vervuld door enig ander profeet.
- ❖ Een andere onderscheidend kenmerk van de Islam zijn de voorspellingen die door de eeuwen heen in vervulling zijn gegaan en het geloof van zijn volgelingen hebben versterkt in het bestaan van de Alwetende en Levende God. Dit proces doet zich voor tot op de dag van vandaag, zoals de recentelijke ontdekking van het bewaard gebleven lichaam van de Farao die Mozes^{as} en zijn volk uit Egypte had verdreven. Een andere recent voorbeeld is de voorspelling van de Koran over de ontwikkeling van nieuwe manieren van vernietiging. Vuur dat opgesloten is in kleine delen en dat zich verspreidt en zich beweegt voordat het ontploft, op zo een gewelddadige wijze dat zelfs bergen erdoor verdampen.

- ❖ Een ander kenmerk van de Islam is dat wanneer het spreekt over het Hiernamaals en het leven na de dood, het ook gebeurtenissen voorspelt die in de toekomst plaats gaan vinden in deze wereld. De vervulling van deze voorspellingen versterkt ook het geloof van zijn volgelingen in het leven na de dood.
- ❖ Islam onderscheidt zich van andere religies door het geven van een omvangrijk gedragscode in individuele, collectieve en internationale betrekkingen. Deze richtlijnen omvatten ieder denkbare situatie en bevatten de relatie tussen jong en oud, de werkgever en de werknemer, tussen familieleden, tussen vrienden en partners en zelfs tussen vijanden. De regels en de principes die uiteen zijn gezet zijn waarlijk universeel en hebben de test van de tijd al doorstaan.
- ❖ Islam verklaart dat er complete gelijkheid is tussen de mensen, ongeacht het verschil in kaste, geloof en kleur. Het enige criterium van eer dat aanvaardt wordt, is dat van godvrezendheid, niet dat van geboorte, rijkdommen, ras of kleur. De Heilige Koran zegt:

Voorzeker, de godvruchtigste onder u is de eerwaardigste bij Allah.⁴⁶

En nogmaals:

Wie goed doet, man of vrouw, en gelovig is zal het paradijs binnengaan; daarin zullen zij van alles worden voorzien, zonder berekening.⁴⁷

- ❖ Islam presenteert een definitie van goed en kwaad waarmee het zich onderscheidt van alle andere religies. Het beschouwt

de natuurlijke menselijke verlangens niet als kwaad. Islam leert dat onze natuurlijke verlangens gereguleerd en gekanaliseerd moeten worden zodat zij constructief en heilzaam zijn voor de samenleving.

- ❖ Islam heeft vrouwen niet alleen erfgenamen gemaakt van eigendom maar heeft hen ook gelijke rechten gegeven zoals de man. Maar niet op een manier waarin hun onderscheidende kenmerken van hun anatomie worden genegeerd noch hun exclusieve verantwoordelijkheden in het baren en opvoeden van de kinderen.

Een religie van vrede

Tenslotte wil ik alle individuen die zoeken naar vrede de blijde tijding geven dat alleen de Islam, het geloof is dat vrede garandeert op alle gebieden en op alle niveaus: individueel, sociaal, economisch, nationaal en boven nationaal. Alleen de Islam draagt een naam, hetgeen letterlijk 'vrede' betekent. Iemand die een Moslim wordt komt niet alleen zelf binnen in een veilige haven maar garandeert dit ook voor anderen. Hij vermijdt alle acties die mogelijk kunnen leiden tot onrechtvaardigheid en verstoring. De Heilige Profeet^{sa} heeft gezegd dat een Moslim iemand is wiens woorden en daden anderen niet schaden.⁴⁸ De belangrijke toespraak van de Heilige Profeet^{sa} net voor zijn overlijden en na het verrichten van de Vaarwel Bedevaart, is een eeuwige Handvest van Vrede voor alle mensen. Islam schrijft niet alleen vrede voor tussen de mensen, maar ook tussen de mens en zijn Schepper. Zodat niet alleen andere mensen geen kwaad overkomt door de woorden en daden van een Moslim, maar ook hijzelf beschermd blijft van Gods kastijding die wordt verkregen

door grenzen te overschrijden. Dus de vrede van een Moslim wordt ook verkregen in deze wereld en in het Hiernamaals.

De leerstellingen van de Islam, mits opgevolgd door naties van de wereld, zijn volledig in staat om hen te redden van conflicten en vernietiging. Islam is een levende religie en verklaart dat hij de relatie van de mens met God kan herstellen zoals deze in de vroegere tijden was. De Islam beschouwt dat openbaring en communicatie met God niet iets is van het verleden. Het gelooft dat de wegen van spirituele verrukking, betreden door Noah^{as}, Abraham^{as}, Mozes^{as}, Jezus^{as} en bovenal, de Profeet van de Islam^{sa}, nog begaanbaar zijn en wenken naar diegenen die verlangen naar een innige band met God.

De Ahmadiyya Beweging

De Ahmadiyya beweging in de Islam gelooft dat deze aanspraken zijn vervuld in onze tijd in de persoon van haar stichter, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as}, die geboren was in 1835 in een afgelegen dorp Qadian in India. Hij werd door de goddelijke genade in staat gesteld om het pad van vroomheid en godvrezendheid te bewandelen. Door strikt de leerstellingen van de Islam te volgen werd hij gezegend met een intieme relatie met de Almachtige. Hij verkreeg goddelijke openbaringen, die ook de basis vormden van zijn vele voorspellingen, die gedurende zijn leven uitkwamen.

Overeenkomstig de goddelijke opdracht heeft hij de Ahmadiyya beweging in de Islam opgericht in het jaar 1889. Toen hij overleed in 1908 liet hij een toegewijde en een krachtige gemeenschap achter

met honderdduizenden volgelingen. Zijn missie duurt voort en de gemeenschap wordt sindsdien geleid door gekozen opvolgers.

Tijdens het omschrijven van zijn missie, schrijft de stichter van onze gemeenschap:

Ik ben gestuurd, zodat ik bewijs dat alleen de Islam, een levende religie is. En ik ben gezegend met spirituele krachten waarin andere religies machteloos zijn en ook zij onder ons, die spiritueel blind zijn. Ik kan aan iedere tegenstander demonstreren dat de Heilige Koran een wonder is in zijn leerstellingen, in zijn verlichte kennis, in zijn diepgang en verfijnde inzicht en in zijn perfecte welbespraaktheid. Het overtreft de wonderen van Mozes en die van Jezus in honderdvoud.⁴⁹

Hij zegt verder:

Ik ben het licht in de duisternis van deze tijd. Hij die mij volgt zal gered worden van valkuilen en sloten gegraven door de Duivel om hen te vangen die in het donker zwerven. Hij heeft mij gestuurd zodat ik de wereld in rust en in vrede kan begeleiden naar de Éne en Ware God en de morele voortreffelijkheden van de Islam weer kan vestigen. En ik heb hemelse tekens gekregen om zij die op zoek zijn naar de waarheid te overtuigen.⁵⁰

Ik eindig nu mij toespraak met een ander citaat uit de geschriften van de stichter van de Ahmadiyya beweging, hetgeen een oproep is aan de gehele mensheid:

Die spiegel die u in staat stelt dit Opperwezen te zien is het spreken met het goddelijke.....Laat hem wiens ziel de waarheid zoekt, opstaan en zoeken. Ik zeg u waarlijk dat wanneer zielen worden gevuld met het op een oprechte manier zoeken naar de waarheid en als harten een ware dorst ontwikkelen, men moet zoeken naar de juiste methode en het rechte pad. Maar hoe kan die weg worden ontdekt en hoe kan de sluier die er is worden verwijderd? Ik verzeker alle zoekers dat het alleen de Islam is, die het goede nieuws over dat pad brengt. Omdat andere religies de goddelijke openbaring allang hebben verzegeld. Wees er echter zeker van dat deze zegel niet door God is opgelegd, maar een excuus is dat door de mens wordt aangedragen wegens zijn gemis. Wees er zeker van, dat zoals het niet mogelijk is dat wij zouden kunnen zien zonder ogen, zouden kunnen horen zonder oren, zouden kunnen spreken zonder tong, het evenzo niet mogelijk is, dat wij zonder de hulp van de Heilige Koran het aangezicht van de Ware Geliefde zouden kunnen aanschouwen. Ik was een jonge man en nu ben ik oud, maar ik ben nooit iemand tegengekomen die gedronken had uit een ultiem spiritueel elixer, behalve vanuit deze heilige bron.⁵¹

Ongetwijfeld is dit een leven-gevende boodschap voor iedere ziel die zoekende is naar de werkelijke waarheid.

REFERENTIES

¹ De Heilige Koran 35:25

² Kronieken 16:36

³ Samuel 25:32

⁴ Mattheüs 15:21-25

⁵ Gotama Smriti:12

⁶ De Heilige Koran 34:29

⁷ De Heilige Koran 7:159

⁸ De Heilige Koran 81:28

⁹ De Heilige Koran 2:286

¹⁰ De Heilige Koran 5:14

¹¹ De Heilige Koran 98:6

¹² De Heilige Koran 5:4

¹³ De Heilige Koran 15:10

¹⁴ P. XXVIII.

¹⁵ P. XXVII.

¹⁶ Enc. Brit. 9de editie onder het woord: The Holy Quran.

¹⁷ De Heilige Koran 4:59

¹⁸ De Heilige Koran 4:59

Voorwaar, Allah gebiedt u het u toevertrouwde over te geven aan hen die er recht op hebben.

¹⁹ De Heilige Koran 4:59

Wanneer gij tussen mensen richt, gij rechtvaardig handelt.

²⁰ De Heilige Koran 42:39

En wier manier van handelen een zaak van wederzijds overleg is.

²¹ De Heilige Koran 20:119-120

(Daarin is voorraad voor u) opdat gij er niet zult hongeren noch

naakt zult zijn. En dat gij er geen dorst zult lijden noch zult blootgesteld zijn aan de hitte van de zon.

²² De Heilige Koran 2:206

Wanneer hij gezag heeft, gaat hij in het land rond, om er wanorde te stichten en de oogst en het nageslacht (van de mens) te vernietigen, maar Allah houdt niet van wanorde.

²³ De Heilige Koran 16:91

²⁴ De Heilige Koran 6:143

De Heilige Koran 2:169

De Heilige Koran 16:91

²⁵ De Heilige Koran 2:257

Er is geen dwang in de godsdienst.

²⁶ De Heilige Koran 5:9

En laat de vijandschap van een volk u niet aansporen, om onrechtvaardig te handelen. Weest *altijd* rechtvaardig, dat is dichter bij de vroomheid.

²⁷ De Heilige Koran 8:68

Een profeet kan geen gevangenen maken voordat hij tot geregeld vechten in het land komt.

De Heilige Koran 47:5

En wanneer de oorlog opgehouden is, laat hen dan vrij uit gunst of voor een losprijs.

²⁸ De Heilige Koran 16:92

²⁹ De Heilige Koran 16:93

³⁰ De Heilige Koran 4:60

Gehoorzaamt Allah en Zijn boodschapper en degenen, die onder u gezag hebben.

³¹ De Heilige Koran 4:60

En indien gij over iets twist, verwijst het naar Allah en Zijn boodschapper.

- ³² De Heilige Koran 5:3
En helpt elkander in deugdzaamheid en vroomheid maar helpt
elkander niet in zonde en overtreding.
- ³³ De Heilige Koran 20:132
- ³⁴ Manu Smriti 10:35
- ³⁵ Deuteronomium 7:2
- ³⁶ De Heilige Koran 4:59
- ³⁷ De Heilige Koran 4:136
- ³⁸ De Heilige Koran 5:9
- ³⁹ De Heilige Koran 2:191
- ⁴⁰ De Heilige Koran 8:62
- ⁴¹ Exodus 21:24
- ⁴² Mattheüs 5:35-45
- ⁴³ De Heilige Koran 42:41
- ⁴⁴ De Heilige Koran 98:4
- ⁴⁵ De Heilige Koran 87:19-20
- ⁴⁶ De Heilige Koran 49:14
- ⁴⁷ De Heilige Koran 40:41
- ⁴⁸ Bukhārī – Kitābul Īmān
- ⁴⁹ Anjām-i-Ātham, Ruḥānī Khazā'in Vol. 11 blz. 345, 346.
- ⁵⁰ Masīḥ Hindustān Mein, Ruḥānī Khazā'in Vol. 15 blz. 13.
- ⁵¹ De filosofie van de Islamitische leer, Nederlandse editie, blz. 125-126.